

Světová 1/2 sekvenční rekord - 117-way: 2 body

V červnu 2014 jsem se v Perris Valley, USA, stala 2 světových rekordérkou. Odjakživa jsem si rázně zřídily se s tím, že se k nim budu na starší kolena vracet. A událost, jaká byla v Perris Valley, pro mne měla smysl zaznamenat. Chtěla jsem udělat zkrácenou verzi úlohu speciálně pro 4000.cz, ale z důvodu nedostatku času a nechuti upravovat pro sobě, jakákoliv texty zveřejněné celá. Koho zajímá, skájkání, goto kapitola Den 6 :-)

Přemýšlím, jak jsem se k takové akci vlastní dostala a opravdu nevím, kde to všechno začalo. Jestli v červnu tohoto roku, kdy jsem v pomatení mysli vyplnila mnohostránkovou přihlášku a odeslala ji organizátorovi úlohy, nebo vloni v Polsku, kde jsem poprvé skájkala pokusy o 100-way, nebo před pár lety v Klatovech, kam jsem jednoho dne přišla s padákem v jedné ruce a stanem v druhé s touhou začít skájkat v sestavě se mne ujali lidé - load organizátora na velké sestavy a nebo v roce 2006 v Praze, kde Lojzek organizoval sestavy ze dvou letadel s našimi přáteli (a kde byl jediný z nás) a kde mne přesvědčil na společné s nimi a já poprvé začala opravdovou bigway (byla to 17-way se dvěma body a mělem mi vypadly oči nadšením).

Ale asi se nejvíce hodí začít zprávou, která mně přišla do Facebookové schránky 6. června 2014 (tedy měsíc před událostí), a to přemého od Toma Jenkinse, jednoho z organizátorů rekordu. Zatímco jsem v sobotu večer zrušená listovala Facebookem, objevila se nová zpráva: "Hana. This may be very late notice. But you have a slot on the Womens World Record in Perris next month if you can make it. Please contact me. Or Kate Cooper-Jensen." Na kolik minut jsem fascinovaná a etla tu zprávu pořád dokola, než jsem uvědomila, že bdím. Teprve za několik minut jsem na klávesnici vyřukala stručnou odpověď: "Hi Thomas, I will be there!". Měla jsem hrubou představu o nákladech akce, ale netušila jsem, jestli seženu letenky, jestli potěbuji vřum, že nemám pas, že netuším, kde tam bydlet ani jak se dostat na dropzónu. Tyto organizační záležitosti pro mne představují značný stres, nicméně pozvání na Světová 1/2 rekord nelze odmítnout. Velké sestavy jsou měj sen a nejvíce sestava je megasen.

O co v rekorduru šlo? Jedná se o sekvenční rekord, kdy je celkem chytit sekvenci dvou bodů. Stávající rekord (směšený - sestava, kde jsou muži i ženy) byl 110-way se 2 body. Nový rekord je například na 120-way se 2 body. Organizátora tedy uložili poměrně směšně - 110-way - 110-way - 110-way rekord, a to téměř lidem, složený vřum z žen a ustanovit tím současně celkovou i úlohu světová 1/2 rekord. 2 světová rekordy v jednom sešlém přeměně dně - jsem vyřadila všechny potěbné formality a dokonce se mi podařilo zajistit si spolujízdu do Perris Valley. Přijížděka auta na mě - totiž pro mne nepřipadala vřum jednak z finančních důvodů, dále z důvodů praktických důvodů - představuje, jak já coby světová - a ne moc dobrá - jezdkyně v LA po x-proudých silnicích je skutečně absurdní. Jelikož jsem nikdy nebyla v Americe, ani jsem nikdy necestovala sama, byla pro mne cesta na město téměř neobvyklá - paradoxně jsem neměla obavy ze seskoků, ale vřum z toho, jak se do dostat.

Nastal den D a já vyrazila na pražskou Ruzyni. Naše letadlo odstartovalo do Londýna o 30 minut později. V Londýně jsem měla na přestup na let do Los Angeles jen 70 minut, což mne vyburcovalo k u mě nevědané asertivitě, a když jsem drže předběžně všechny, kdo si to nechali lábit, dokonce i ty, kteří si to lábit nechtěli nechat a svůj let se stihla bez přehánění - doslova v posledních vteřinách. Za mnou zavřeli naši gate a poté, co jsem se zpocené a vyřadila se zhroutila do svého sedadla, nám pilot oznámil, že 3 lidé let nestihli a budeme mě 20 minut později se musíme najít a vyložit jejich zavazadla. Jak mělo stačit, abych byla mezi nimi! Tímto okamžikem jsem považovala všechny za snadné - překážky za přeměnou a uvědomila jsem tomu, že novému světovému rekorduru již nestihne.

Doprava do Perris proběhla dle plánu a po páteční jezdě na dropzónu jsem zvládla jen checkin a zapadla do postele. Další den jsem se probudila u 3/4 ve 4 hodiny ráno a i když jsem byla unavená a moc chtěla spát, u 3/4 to prostě nešlo. Začala jsem tedy studovat manuál, který jsme měli za účel páteční startu páteční ranní m nástupem. Zapamatovávala jsem si jména kapitány sektoru, kapitány letadla, svého slotu, jména lidí, na které se zapojují a kteří pravě a levě straně, svoji pozici v sektoru, pozici v letounu páteční skoku a samozřejmě letoun, do kterého patřím páteční rozchodu a otevřená. Pozorně jsem si prostudovala plány naší sestavy, rozchodu naší vlny a pravidel pro páteční vlnu. Páteční se nám která vci se později mánil (slot, lidi okolo, pozice v letounu, páteční rozchodu jsem později hodně ráda, že jsem tomuto manuálu věnovala dostatek času. Na rozdíl od ostatních účastníků jsem byla sama za sebe, nikoho jsem neznala a občas jsem měla i problém s jazykovou bariérou (obzvláště v našem sektoru kde bylo mnoho Rusů a Lenka, kapitánka sektoru, občas mluvila jen rusky). Manuál nás také upozoroval na specifika seskoků z výšek páteční a na skutečnost, že všechny seskoky (i ty tréninkové, které budou jen z 4900 metrů) budeme ze cvičných vod skákat s kanylou s kyslíkem. Kanylou obdržíme páteční ranní nástupu, v letounu si ji zavedeme do nosu páteční nasazením páteční hadičkou, která nám bude vykukovat z pod páteční se páteční spojím na letounu. Takto mohou být na kyslík napojeni do poslední vteřiny páteční páteční skokem i floateři, kteří vylézají v letounu.

Den 1 a 2

V 7 ráno jsem konečně vyrazila na letiště, kde jsem se pátečně připravila na seskoky a začala se seznamovat s ostatními účastnicemi rekordu. Poté bylo celodopoledne bezpečnostní školení, postupně se nám pátečně nastavily kapitány jednotlivých sektorů a rovněž jsme byly seznámeny s plány naší sledujících seskoků. První dva dny jsou určeny tréninkovým seskokům ve všech menších skupinách - jedna skupina byl každý týden záznam, a druhá dvě byly 2x 30way, když jsme měli za účel se ve všech pátečně pátečně 4-way záznam v co nejvyšší formaci (tak, abychom simulovala naši sektor páteční rekordních pokusech). 4-way záznam pro nás vytvořili pílekově své tovární organizátory velkých sestav.

Přimi první-m seskoku jsem byla velmi nervózní, protože mi vadila nosná kanyla na kyslík, já jsem poprvé z Twin Ottera, poprvé na nové dropzávěsi - zkrátka těch poprvé bylo poměrně dost. V průběhu dalších seskoků jsem už získala obvyklou jistotu a soustředila se na správnou pozici těla, na přesné umístění sestavy a samozřejmě trekingů - vyšla na mne pozice leadera a přiměřeně seskoku jsme měli, byť ve 30-way, za což jsem byla jen do stran (jako kdyby se rozcházeli dva manci v 2-way).

Po otevření jsme tedy kolem sebe měli vždy dost padáků, a to i v takto malých sestavách. Šířkou tržnicových way bylo záskat orientaci v daném sektoru a sledit se na organizátory danou průměrnou rychlost 193-196 km/hod. Každá, kdo někdy skákal velkou sestavu, ví, jak je to důležitá pro základ, aby tuto rychlost udržel po celou dobu seskoků konstantně. K udržení tohoto cíle je třeba, aby všichni pracovali na průměrné rychlosti i po zapojení do sestavy a aby jim pomohli zůstat tak, aby se přiměřeně volně pohybovali, tedy měli rezervu jak dolů, tak nahoru, a když dojde k výraznému zpomalení formace. Mnoho českých skoků by se divilo, že závěsi nosily i holky, když vyskakovaly ze zadních nástřelů a létaly na krajích formace. V průběhu prvních dvou dnů se nestalo ani jednou, že by se naše sestava nechýtila, většinou jsme je třeba držely asi přiměřeně - stihlo by se těch změn v c, ale nebyly žádné seskoků, proto nepřicházely k dalším změnám kláves. Na konci druhého dne jsme si ještě skořily 2 skoky dohromady jednu 60-way.

Den 3 a 4

TĀ™etĀ- den rĀino nĀjm organizĀitoĀ™i oznĀjmili, Ā¾e zaĀĀ-nĀjme skĀjkat trĀĀninkovĀĀ 120-way a budeme je skĀjkat po dny. Pro nĀkterĀĀ z holek (vĀĀetnĀ mne) to byla nejvĀtĀjĀ- formace, jakĀĀ se kdy ĀĀĀstnily, ale organizĀitoĀ™i nĀjm nekladli na srdce, aĀ se nenechĀjme stresovat velkĀ½m ĀĀ-slem. PoprvĀĀ skĀjĀĀu z formace o 6 letadlech. Jsem pĀ™Ā-mo v vĀdĀĀ-m letadle a vyskakuj s Katyou jako poslednĀ-, potĀĀ pĀ™elĀĀtĀjvĀjme za holky ve druhĀĀm sektoru a napojujeme s formaci na nĀ. PĀ™i prvnĀ-m seskoku mi pĀ™ijde trochu tĀĀ¾ĀjĀ- se orientovat, i kdy¾ jsme to celĀĀ na zemi proĀjly sna ale pĀ™i dalĀjĀ-ch skocĀ-ch uĀ¾ jsem letĀla vĀ¾dy na jistotu.

Abych Ā™ekla pravdu, nepĀ™ijde mi nĀjak tĀĀ¾kĀĀ pĀ™iletĀt do toho sprĀjvnĀĀho sektoru a tam se zapojit na toho sprĀtĀ-m sprĀjvnĀ½m zpĀsobem, pokud se koncentrujete skuteĀnĀ jen na tento ĀĀol a vĀnujete dostatek Āasu vizualizaci svĀĀho letu pĀ™i brĀfingu, pĀ™i stoupĀjnĀ- v letadle atd. Na co jsem se necĀtila bĀ½t pĀ™ipravenĀj, bylo 120 otevĀ™enĀ padĀjkĀ- ve vzduchu. Byly prostĀ vĀjude! Nedovolila jsem si udĀlat tĀĀmĀ, Ā™ Ā¾dnou zatĀjĀku a okolnĀ- prostor jsem kontrolovala neustĀjle. NĀkdy vĀjm zabere dost koncentrace uĀ¾ jenom to, abyste se nefixovali napĀ™Ā-klad na padĀjk, kterĀ½ se nachĀjzĀ- blĀzko vĀjs nebo na kameramana, kterĀ½ by vĀjm moĀ¾nĀj mohl udĀlat pĀknou fotku, proto¾e je h za nebo nad vĀjmi:-)

BĀhem tĀ™etĀ-ho a ĀtvrtĀĀho dne jsme tedy zĀ-skali pĀ™ehled o tom, jak to vypadĀj v tom kterĀĀm sektoru v kontextu tak sestavy, zlepĀjovali jsme prĀjci v trekovacĀ-ch tĀ½mech a postupnĀ jsme dostali povoleno brĀjt gripy. Na konci ĀtvrtĀĀho dne pĀ™i seskoku z pouhĀ½ch 5000 metrĀ tak bylo 5 sektorĀ ze 6 kompletnĀ-ch, a to jeĀitĀ pĀ™ed objevenĀ- stuhu (ta byla klĀĀem pro pĀ™echod do druhĀĀho bodu, i kdy¾ v danĀĀm seskoku jsme jeĀitĀ nemĀli povoleno do druhĀĀho bodu pĀ. Stuha vĀjak byla vypouĀjtĀna, proto¾e Kate takĀĀ potĀ™ebovala zĀ-skat praxi v klĀĀ-ovĀjnĀ-.

PĀ™istĀjvĀjnĀ- v pouĀjti byla obĀas pomĀrnĀ dobrodruĀnĀj - je to dĀjno tĀ-m, Ā¾e i v pouĀjti existujĀ- jistĀj atraktivnĀj a mĀĀete si bĀ½t jisti, Ā¾e pĀ™i tomto poĀtu lidĀ- ve vzduchu se ta stejnĀj mĀ-steĀka, kterĀj se vĀjm zdajĀ- atraktivnĀj, atraktivnĀjĀjĀ- i nĀkomu dalĀjĀ-mu a dochĀjzĀ- tak k urĀitĀĀmu tlaku nad takovou "pĀ™istĀjvacĀ- plochou". Je tedy tĀ™e neustĀjle oĀi na stopkĀjch a mozek pĀ™epnut na "zapnuto". V ka¾dĀĀm pĀ™Ā-padĀ je tĀ™eba dodrĀ¾et smĀr pĀ™istĀ na dropzĀnĀ, i kdy¾ to pro vĀjs znamenĀj pĀ™istĀjnĀ- do pouĀjtĀ po vĀtru mezi pichlavĀĀ keĀ™e. PĀjr takovĀ½ch jĀ-prachem jsem si vyzkouĀjela takĀĀ a musĀ-m Ā™Ā-ci, Ā¾e po takovĀĀ jĀ-zdĀ na otevĀ™enĀĀ korbĀ, dĀ¾Ā-pu po praĀjnĀ okolĀ- dropzĀny, jsem zavrhlĀ ĀistĀĀ triĀĀko na dalĀjĀ- seskok a jen jsem se pĀ™estĀ™Ā-kala voĀavkou a deodorantem s oĀista prostĀ bude muset vydrĀ¾et do veĀera. Dan Brodsky- Chenfeld nĀjs ostatnĀ uĀ¾ druhĀ½ den skĀjkĀjnĀ- pĀ™ekĀ girls", no pĀ™eklad nechĀjm na laskavĀĀm ĀtenĀjĀ™i.

Den 5

Po 4 trĀĀninkovĀ½ch dnech uĀ¾ zaĀĀ-nala bĀ½t znĀjt Ānava, za den jsme sice dĀlaly jen 4 seskoky, ale ka¾dĀĀmu ses

předcházelo asi hodinová sušená - v použití, v plně vstroji, helmě, se zátěží 3/4 ovámi pájsy a se vřím, a to v teploty. Všechny jsme měly oděny z přístrojů, vřítina holek modřiny od zátěží 3/4 ová ch pájsá, která z a do toho se začaly objevovat dust devils - vzdušná vřítina, která představuje velké riziko pro paraútlistu na otevřené padáku. Když jsem se zeptala, co se stane, když se nebudu moct dust devilu vyhnout a vletím do něj, bylo moje odpověď: "You will be injured. But most possibly, you will be dead." Nakolik zranění - náhla tím bohužel i potkalo, například zlomená noha, poranění kotníku (která se při rdně po akci ukázal jako zlomená káčka) atd.

Přítel den se nesl ve znamení pokusu o rekord a náhle vřítiny podivně kolísaly - vřítiny jeden seskok byl naprosto 3/4 asná a druhý seskok tím katastrofa. Já osobně jsem se tento den začala cítit trochu demotivovaně, jsem měla pocit, že nemám nikdy udělat sekvenci dvou bodů, když nechytíme ani první bod. Ale zkušenější a oástnice mne trpělivě vysvětlovaly, že celá sekvence je jen o první bodu - druhý bod už je jednoduchý. A budeme připraveni, dostaneme vřítinu - vřítinu - aby se stihl druhý bod. Což jsme tak už přítel den dostaly jsme tak skákat z vřítiny 5300 - 5500 metrů nad terčem. Přímě poslední seskoku tohoto dne bylo opřít 5 sektorů ze pochytaných a dokonce přímě do druhého bodu! Está sektor vynechal první bod a šel rovnou do druhého bodu kde chyběl jeden grip. Všichni upneme svoje naděje na zátěží, protože přímě námi jsou poslední dva dny tímto chytit rekord poslední den akce by bylo mnohem těžší, než chytit ho o den dříve.

Den 6 - rekordní den

Está den ráno se ale budíme do zamračeného dne. Trvá celá dopoledne, než se obloha konečně roztrhne a ne. Dan BC šel do letadla (mezitím tak bylo několik plánovaných poplachů, takže jsme byli několik hodin pod permanentním tlakem v režimu stand by a dvakrát jsme se oblékli do "plně polní", abychom vřítinu zase sundaly kvůli oblačnosti). Zde se naplno projevila profesionalita oástnic, neslyšela jsem od 3/4 dnů z nich remcání, všechny byly včas na bránu, všechny se soustředily jen na přímě - seskok. Než jsme šly na první seskok dne, stihly jsme také všechny provázkovat (postupně po jednotlivých sektorech) poslední fázi přímě vřítinu - k sestavě.

Nastupujeme do letadla, kde se jako obvykle ve 300 metrech odpoutám a sedám si ve Skyvanu na schůdek za pilota, abych mohla pozorovat okolní krajinu. Chvělemi zavřím oči a představuji si celou seskok. Ve výšce náletu otevřeme dveře, světlé zelené, soustředěně se na klidně a pomalě dýchám - a GO!

Během s Katy, vyskočím a vlevo od sebe hledám Holly v modré kombině, a také Lenku v červené, která má referenční body. Přiletím do svého sektoru a pozoruji celou sestavu přede mnou, jak se kráje a plynule formuje. Celá sestava padá neuvěřitelně klidně, každá je přeseň tam, kde má být, a celá to zapadá jako mozaika. Nevezmu grip, v m, že mám dost času a stihnu se jeřít nadechnout a vydechnout, než chytím Kelly. Zatím sleduji střed sestavy, nastavuji levou ruku pro Kelly, angličanku, která se napojuje na mne a se kterou se mytím s Katy na sebe vždy culím přímými trekovými, rameno na rameni. Kelly mne chytí a její sektor je tak úplně kompletně C-tím, jak sestava padá konstantně rychlostí, a hlavně, že v ní nejsou žádné vřtání. Náš sektor lehce stran - doprava a doleva a snažím se kolenem srovnat osu tak, abych byla za Lenkou a Holly (kde také mám být). Držím se celou vědomost a stuha přímě nikde - její tady je! Kate vytáhla stuhu ze svého rukávu a stuha nyní nad sestavou. Konečně se tedy použít mě, odpoutám v mě přímě vteřiny a chytíme druhou tvar. Nedám si to a i kdybych do středem, přímě po krajích a za ně si být jistě, že tento seskok je rekordní. Klíčem k rozchodu je o Lynn přímě ze sestavy, Lynn otevřím, uvidím padáček a jakmile vidím její - "vzdávajíc se" ruce, couvám ze sestavy a čekám, až se na mne otočí - má j trekovacím - tím. Pak se pomalu otočí a zvolna trekuji od sestavy C-tím, že mne Kelly chytí za pravou ruku, podávám se doleva a usmívám se na Katy a Mexičanku - obě se na mne tlem, pusou od ucha k uchu. Zvláštní - tenhle pohled asi nezapomenu. Přímě rozchodu našeho trekovacím - tím vidím holky, jak letí - každá v svém směrem a tím se, až se s nimi po přímě - obejmu a až se podávám - me tohoto seskoku.

Přímě v na malý kousek trávě k Danovi BC a ten se na mne usmívá a hlásá, že ze země to vypadalo dobře. Za mnou přímě Kate Cooper a slyším ji, jak Danovi přímě, že nemám pochyb o tom, že jsme byly chyceny. Ten rozhodím, aby posoudili každou jednotlivě grip. Zhruba za hodinu se scházím na debriefu v oběm hangáru a čekám, co nám Kate přímě. Po celou dobu běhám - na oběm - obrazovce videa ze seskoku a tak jsme všechny nedo bojím se, aby rozhodím - nepřímě s tím, že někdo drží patně grip.

Kate pustí video ze seskoku a když dojde na zkompletování sestavy, dá na videu pauzu, otočí se do hangáru a zdvihne ukazováček (na znamení: "Toto je 1. bod". Stejně tak to ale mohlo znamenat: "A teď pozor!"). Pustí video dále, celou hangár ani nedýchá, napětí by se dalo krájet. Potom Kate znovu zapauzuje video na chycení druhým bodem. Otočí se na nás, usmívá se a mlčky zdvihne dva prsty: 2 body. Ale taky "V" - vět zstvá. Následující věch radost asi nevěřím - euforie, jakou jsem kdy zažil. Nechávám se strhnout davem a objímám se se všemi znovu a znovu, z čeho se mi derou slzy a ani se za nás nestydím, celou to trávě několik minut, než se Kate podaří uklidnit naše emoce.

Poté Kate oznamuje, že se pokusíme o tři bodová seskok, což by byly další dva světové rekordy. Znamená přechod do třetího bodu bude vypuštění stuh - jakmile Kate stuhu pustí z ruky, bude to znamenat přechod do dalšího bodu. Ale po takovém emocionálním náložím je skutečně velmi těžké se zatím plně koncentrovat na přechod letadla jsem se několikrát přistihla, že myslím na minulý (rekordní) seskok a ne na ten přechod - a jen silou vůle nutila k vizualizaci přechodu bodová seskoku. Seskok dopadl dle svého očekávání - tedy v sestavě byly některé holky podpadly, jejich rychlost neodpovídala zadání. Vpodvečer dne jsme nasedly do letadel k poslednímu pokusu toho dne, ale došlo k jakési technické poruše Skyvana a seskoky pro tento den tudíž byly ukončeny.

Sešli jsme se tedy znovu v hangáru, kde Kate oznámila konec celkové akce - o den dříve, než bylo v plánu. Ač je neproskákaných seskoků nám byla téměř refundována s tím, že kdo má zájem, má se druhý den připojit muškát skupině s Danem BC a skákat organizovaně velké sestavy ve smíšené skupině (50-60way). Zprvu mne předsedá usnadnění akce mrzelo, ale když jsem pak na večerní přírty viděla, jak to umělejší na rusky v oslavě tak jsem jí nelitovala, protože bylo zatím, že na druhý den bychom stejně nemohly skákat v plněm počtu.

Večerní oslava se nesla v duchu děkovaček, dekorování nově členů 100-way klubu (tak jsem si došla pro svou náživku:-) a koncertu skupiny Flash pants. Kdo nezávil, nepochopí:-) Rekordmanky z Japonska přinesly tradiční Áb a kdo chtěl, toho do něj oblékly a ochotně se s ním vyfotily. Zkoušely na mne to jejich sáček, ale náležitě stě jsem utekla akorát vás, abych byla schopna druhého dne skákat.

Den 7 a 8

V sobotu ráno se asi 15 holek včetně mne přemýšlelo k muškát formaci a skvěle jsme si zaskákaly pod vedením Dana Dougha Fortha. V neděli mne pak Katya naložila do auta, odvezla do outletu, kde jsem během 40 minut nakoupila věci pro moje blázkové a celým zbytek dne jsme strávily v luna parku, kde jsme vyzkoušely skoro všechny horské dráhy, které byly k dispozici - některé ty dráhy byly opravdu divoké! Večer jsem sedla do letadla natolik unavená, že jsem několikrát usnula během podávání veškeré a jen s velkým přemáháním jsem se probouzela do té doby, než mi letuštěl tájic s já-dlem. Ve vteřině poté jsem usnula a probudila se až tři hodiny před příchodem v Londýně:-) Z Londýna poslala zprávu nám, aby mne vyzvedli v Praze na letiště. Jak bylo moje přemáhání, když po přechodu do přehaly kromě našich rodičů na mne čekal Lugi s Karlem! Nedojmula jsem se k slzám jenom díky tomu, že jsem byla v přemáhání-liší velkým Ájoku:-) Moc děkuji za to milé přemáhání-tání kluci!

Nebudu tady děkovat ostatním Áastnicím, organizátorům, kameramanům, pilotům, baličům atd. Všichni vám, Á velkým sestavám nejsou o jednotlivcích, a že jsou všelijaké přívěšky proto, že všichni a všechno musí fungovat natu správnou chvíli. Ale chci děkovat tím ostatním, bez kterých bych se toto akce nikdy nemohla zúčastnit - Lojzek, náji, Ážaneta a Eva Vokurková. Taky moc díky za cenné rady Martině, Přítě, ÁEoÁ-kovi a Happymu a nakonec Dana nápad s dortem! A pak vám, co držíte palce. Díky!

Vide - ze seskoků mám mnoho, ale neexistuje žádný oficiální sestáhmih z události. Mám nejblibnější - m vide tedy krátkým sestáhmih od jedné z argentinské:

<http://vimeo.com/109683586>.

O ustavení nového světového rekordu se psalo v ějude:-)